

1191 Phaselide Attaliam transportata basis (vel ara) quadrata lapidis calcarii fracta 0·39^m alta, 0·44^m lata, 0·22^m crassa; litterae 0·04^m altae. ΑΕΗΜΣΥΩ.

[Αὐτοκράτορι]
 [Καίσαρι Τρα-]
 [ιανῶ Ἀδριανῶ]
 [Σεβαστῶ, πατρι]
 πατρίδος, Ὀλυμ-
 πίῳ, σωτήρ(ι) το[ῦ
 κόσμου, ὑπὲρ
 τῆς ἐπιβάσεως
 5 αὐτοῦ Φασηλει-
 τῶν ἢ βουλῆ κ[αί
 [ὁ δῆμος].

129 p. Chr.

Ex apographo a K. Michel 1906 facto edidit W. Weber apud Rott Kleinasiat. Denkmäler 364 n. 60.

Pace 1919 descripsit et edidit Annuario 1923—1924 VI/VII 417 n. 115, SEG VI 773; cf. L. Robert Rev. de phil. 1929 LV 131 sq.

Weber hunc et insequentes titulos non anno 129 tribuit, quo Hadrianus primum Lyciam adiit, sed anno 131, quo ex Aegypto revertens iterum huius provinciae oram appulisse videtur.

V. 2 extr. ΤΗΡΤΟ.

C. Bouché, *Bulletin* 11, 1947, n. 5 (with *in situ* photo)
 H. W. Lippert, *Beitr. zur Arch. u. Epigr.* 1, 1948, 178